

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 1999/25
8.5.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Сање Агатоновић, председника већа, и судија Весне Секулић и Данице Косовац, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Никодијевић, адвокат из Зајечара, Драгослава Срејовића 11, против туженог Јавног водопривредног предузећа “Србијаводе” са седиштем у Београду – Нови Београд, Булевар уметности 2, чији је пуномоћник Мирјана Антонијевић, адвокат из Београда, Господар Јованова 42, ради накнаде штете, одлучујући о жалби туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду П 2859/21 од 5.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 8.5.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду П 2859/21 од 5.12.2024. године, у првом, трећем и петом ставу изреке.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 2859/21 од 5.12.2024. године, првим ставом изреке делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезан тужени да тужиљи на име накнаде штете на катастарској парцели бр. ..., катастарској парцели бр. ... и катастарској парцели број ... КО ..., исплати износ од 3.109.441,71 динар са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 5.12.2024. године, па до исплате. Другим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу за законску затезну камату на досуђени износ од 3.109.441,71 динар почев од дана подношења тужбе, па до 4.12.2024. године. Трећим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев, па је обавезан тужени да тужиљи на име измакле користи на означеним катастарским парцелама исплати износ од 6.398.151,83 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 5.12.2024. године, па до исплате. Четвртим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу за законску затезну камату на досуђени износ од 6.398.151,83 динара почев од дана подношења тужбе, па до дана 4.12.2024. године. Петим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу

од 795.290,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате, а шестим ставом изреке одбијен је као неоснован захтев тужиле за исплату законске затезне камате на досуђене трошкове од дана пресуђења, па до дана наступања услова за извршење.

Благовремено изјављеном жалбом тужени је првостепену пресуду побијао из свих разлога прописаних чланом 373 став 1 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр. 72/11 ... 18/20), у првом, трећем и петом ставу изреке. Трошкове другостепеног поступка опредељено је тражио.

Испитујући правилност првостепене пресуде у побијаном делу, сагласно овлашћењима предвиђеним чланом 386 Закона о парничном поступку, Апелациони суд у Београду је оценио да жалба туженог није основана.

У проведеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које Апелациони суд у Београду пази по службеној дужности, а изрека првостепене пресуде у потврђујућем делу је јасна и у њеном образложењу су дати потпуни разлози о битним чињеницама, који су сагласни са изведеним доказима, тако да се она неосновано побија и указивањем на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је од 1.12.2017. године, на основу уговора о закупу пољопривредног земљишта у државној својини била закупац катастарске парцеле ..., површине 45,0939 ха, и катастарске парцеле ..., површине 11,3705 ха, на период од три године, уз накнаду за коришћење искључиво у пољопривредне сврхе и сејала је ратарске културе – пшеницу, кукуруз и сунцокрет, зависно од сезоне. Тужила је на основу одлуке о давању у закуп пољопривредног земљишта у државној својини од 10.9.2020. године, закључила дана 20.11.2020. године, са Републиком Србијом – Министарством пољопривреде, шумарства и водопривреде (закуподавцем) уговор о закупу пољопривредног земљишта у државној својини – катастарске парцеле ..., површине 45,0939 ха, катастарске парцеле ..., површине 11,3705 ха, и катастарске парцеле ..., површине 15,5485 ха, све КО ..., на период од 15 година - од 2020/21 до 2034/35 агроекономске године, уз накнаду за коришћење искључиво у пољопривредне сврхе. Решењем туженог број 20/9/001202072-2020 од 29.10.2020. године, утврђена је накнада за одводњавање коју је тужила измирила. У јесен 2020. године, на катастарској парцели ... КО ... од укупне површине од 45 ха засновано је 30 ха под усевима пшенице, а преосталих 45 ха је припремљено да се у пролеће 2021. године, заснује усев сунцокрета, на катастарској парцели ... КО ... од укупне површине 11,37 ха засновано је свих 11,3705 ха под усевом пшенице, а на катастарској парцели ... КО ... од укупне површине 15,5485 ха није заснована производња, а земљиште је припремљено – поорано и пођубрено за заснивање усева кукуруза у пролеће 2021. године. За сваку од парцела тужила је водила књигу поља, у којој је уписано шта је посејано и када је посејано, као и радови на парцели, утрошак и приноси. Предметне парцеле налазе се у близини канала који одржава тужени. До децембра 2020. године, на наведеним парцелама није било плављења, а повремено се дешавало да се из канала излије мања количина воде која се после кратког времена повлачила. У децембру 2020.

године, половином месеца, након већих падавина, дошло је до задржавања велике количине воде на предметним парцелама, а супруг тужиље је приметио да је на удаљености од око 500 метара од парцела, у каналу дошло до формирања “чепа” од растиња и муља, тако да вода није могла да отиче кроз канал и да се повуче са парцела. Одмах је обавестио туженог, али је добио одговор да није у плану да се у том периоду врши одмуљивање канала, па је обавестио инспектора пољопривредне струке да су парцеле под водом и исти је изашао на терен у мају 2021. године и то констатовао, пошто се вода до тада још није повукла. Након чишћења канала, парцеле су се исушиле крајем јуна 2021. године, али на њима није било приноса, сви засади су пожутели, а парцеле су могле да се користе тек у августу 2021. године, када су почеле припреме за сетву 2022. године.

Према налазу вештака хидрограђевинске струке од 24.7.2024. године, произлази да је узрок плављења предметних парцела у децембру 2020. године, била немогућност исфилтрирања површинске воде и дренажа у правцу секундарних канала и даље у канал К, због високог нивоа воде у каналу К. Предметне парцеле налазе се у депресији и после већих падавина вода се акумулира у депресијама и до 30 цм дубине, али се после неколико дана исфилтрира у подземље и издренира у секундарне канале, а затим у канал К, када канали нормално функционишу. Вода из канала није преливала парцеле, већ је до плављења дошло због високог нивоа воде у каналима и немогућности да се вода са парцела исфилтрира у подземље и дренира према каналима, чиме је успостављен исти ниво по принципу спојених судова. У периоду од децембра 2020. године до јуна 2021. године, вода са депресија парцела, могла је да се улије у канал К, само уз услов да је канал био функционалан и очишћен, с тим што би у децембру и јануару парцеле биле дуже под водом и да је канал био функционалан, због интензивних и учесталих падавина у децембру и у јануару. Није постојао план за измуљивање канала у 2020. години.

Према налазу вештака пољопривредне струке од 6.7.2021. године и изјашњењу истог вештака, произлази да је тужиља због плављења предметних производних парцела претрпела стварну штету у виду дотадашњег улагања - на катастарској парцели ... производња пшенице износ од 1.637.988,90 динара, производња сунцокрета износ од 466.194,45 динара, на катастарској парцели ... производња пшенице износ од 581.559,49 динара, на катастарској парцели .. производња кукуруза износ од 423.698,87 динара, што чини укупну штету на основу дотадашњег улагања у износу од 3.109.441,71 динар. Из разлога плављења предметних производних парцела, тужиља је претрпела штету у виду изгубљене добити, и то на катастарској парцели ... – производња пшенице износ од 1.512.911,10 динара, производња сунцокрета износ од 1.580.930,55 динара, на катастарској парцели ... – производња пшенице износ од 612.635,50 динара, на катастарској парцели ... – производња кукуруза износ од 2.691.674,68 динара, што чини укупну штету у виду изгубљене добити у износу од 6.398.151,83 динара. Вештак је приликом давања налаза имао у виду књигу поља за сваку парцелу, која представља књигу у којој се евидентирају све активности за парцелу за коју се води, а односи се на агротехничке рокове и агротехничке мере када се операције изводе, те се у исту бележе утрошене количине репроматеријала и остварени приноси на крају. Књига поља агрономима служи за планирање сетве и приноса за будући период, а за све предметне парцеле вођена је књига поља, те је за потрошени материјал и за време када су

извршене одређене агротехничке операције вештак податке узео из књиге поља. Обрачун утрошених средстава, односно репроматеријала на предметним парцелама утврдио је на основу података из књиге поља, а очекиване приносе умањео је за пшеницу за 400 кг, за сунцокрет 400 кг и за кукуруз 800 кг. Такође је, констатовао податке о претходним приносима из књиге поља, а за кат. Парцелу ... вештак је имао у виду и податке за претходни период за граничну парцелу.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је у складу са одредбама чланова 23 став 1, став 2, став 4, 43 став 1, став 2 и став 3, 44, 196 став 1 Закона о водама (“Службени гласник РС” бр.30/10...95/18-други закон) и члановима 154, 155, 158, 186 и 189 Закона о облигационим односима оценио да је тужиља по основу закључених уговора о закупу била купац предметних катастарских парцела уз накнаду ради коришћења искључиво у пољопривредне сврхе и у спорном периоду сејала је ратарске културе – пшеницу, кукуруз и сунцокрет зависно од сезоне до сезоне. У јесен 2020. године тужиља је на кат.парцели ... КО ... од укупне површине 45 ха засновала 30 ха под усевима пшенице, а преосталих 15 ха је планирано да се заснује усев сунцокрета у пролеће 2021. године, а на кат.парцели ... КО ... од укупне површине 11,37 ха засновано је свих 11,37,05 ха под усевима пшенице, те на кат. Парцели... КО ... од укупне површине од 15,54,85 ха није заснована производња из разлога што је комплетна површина планирана за заснивање усева кукуруза у пролеће 2021. године. Према налазу вештака хидрограђевинске струке узрок плављења предметних парцела у децембру 2020. године био је немогућност упијања површинске воде и дренажања у правцу секнударних канала и даље у канал К због високог нивоа воде у каналу К, при чему би вода из депресија парцела могла да се улије у канал К уз услов да је канал био функционалан и очишћен. Оценио је да је управљање водним објектима у јавној својини у надлежност туженог, а под тим се подразумева између осталог и изградња, реконструкција, санација и одржавање (редовно и инвестиционо) водних објеката на водном земљишту. Осим тога, тужени управља водним објектима за одводњавање који су у јавној својини, те одговара за управљање, а прогалашава и одбрану од поплаву на мелиорационом подручју када се утврђеним режимом рада система за одводњавање не може спречити плављење мелиорационог подручја, односно његовог дела, а испуњени су критеријуми и услови утврђени оперативним планом. Како тужени током поступка није доказао да је поступао у свему у складу са прописаним законским одредбама, односно како није предузео све потребне мере да се на ефикасан начин обезбеди заштита од плављења земљишта, а у смислу одржавања постојећих канала за дренажање воде и изградње потребних капацитета, ради ефикасне заштите од поплава или евентуалног проглашавања одбране од поплава, те како је несумњиво утврђено да је тужиља из разлога плављења закупљених производних парцела претрпела штету, односно да је дошло до умањења њене имовине, закључио је да постоји одговорност туженог за насталу штету у виду умањења имовине тужиље у износу од 3.109.441,71 динар, који износ је утврђен на основу налаза вештака пољопривредне струке на који парничне странке нису имале примедбе у погледу рачунске тачности, при чему је вештак обрачун утрошених средстава, односно репроматеријала на предметним парцелама утврдио на основу података из књиге поља за сваку парцелу, која представља књигу у којој се евидентирају све активности за парцелу за коју се води, а односе се на агрохтеничке рокове и агротехничке мере када се операције изводе, уз бележење утрошене количине репроматеријала и оствареног приноса на крају, па је

усвојио тужбени захтев за накнаду насталке штете са законском затезном каматом у складу са члановима 186, 189 став 2 и 277 Закона о облигационим односима почев од дана пресуђења 5.12.2024. године, када је одређена висина накнаде штете, па до исплате, док је одбио као неоснован тужбени захтев у делу за законску затезну камату на досуђени износ почев од дана подношења тужбе, па до дана пресуђења.

Одлучујући о тужбеном захтеву за накнаду штете у виду измакле користи првостепени суд је оценио да тужила тражи накнаду штете у виду измакле користи како за засновану културу (пшеница), тако и за културе које нису засноване, али чије је заснивање планирано за пролеће 2021. године (сунцокрет и кукуруз), те да из налаза вештака пољопривредне струке произлази да је тужила уредно водила књигу поља за све парцеле, у којој су евидентиране све активности, а односе се на агротехничке рокове и агрохотеничке мере, уз бележење утрошене количине репроматеријала и остварених приноса, као и да књига поља агрономима служи за планирање сетве и приноса за будући период, које је вештак узео у обзир, те да након повлачење воде са предметних парцела ништа од предвиђених усева није могло да се посеје за ту сезону и ништа од ратарских култура у тој сезони није могло да донесе приход, а код неспорне чињенице да се домаћинство тужиле бави ратарским културама, закључио да је тужила била онемогућена да заснује културе, те је претрпела штету у виду изгубљене користи у укупном износу од 6.398.151,83 динара, који представља добитак који се могао основано очекивати према редовном току ствари, па је усвојио тужбени захтев у том делу. На досуђени износ накнаде материјалне штете у виду изгубљене користи првостепени суд је у смислу чланова 186, 189 став 2 и 277 Закона о облигационим односима тужили досудио законску затезну камату почев од дана пресуђења 5.12.2024. године, када је одређена накнада материјалне штете, па до исплате, док је одбио као неоснован тужбени захтев у делу за законску затезну камату на досуђени износ почев од дана подношења тужбе, па до дана пресуђења.

Првостепени суд је разматрајући приговор недостатка активне легитимације на страни тужиле оценио да је исти неоснован из разлога што је тужила закупац земљишта у државној својини на коме је настала штета услед плављења, као и да је решењем тужене број 20/9/001202072-2020 од 29.10.2020. године, утврђена накнада за одводњавање, коју је тужила измирила.

Првостепени суд је разматрајући приговор недостатка пасивне легитимације на страни туженог, оценио да је исти неоснован с обзиром на то да је тужени основан као јавно предузеће за обављање водопривредне делатности, а између осталог и делатности за одржавање и унапређење водног режима, те одржавање канала како секундарних тако и главних за одвођење воде, а у смислу члана 23 Закона о водама.

По оцени Апелационог суда, првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право дајући за своју одлуку у потврђујућем делу разлоге које у целости прихвата Апелациони суд и сходно члану 396 став 2 Закона о парничном поступку на исте упућује.

Неосновани су жалбени наводи о погрешној оцени доказа - исказа тужиле и саслушаних сведока ББ, ВВ, ГГ и ДД у погледу стања предметних парцела поводом

плављења и приноса ратарских култура на истим, указивањем да су искази били неуверљиви и несагласни, чиме тужени указује на битну повреду одредаба парничног поступка и члана 374 став 1 у вези са чланом 8 Закона о парничном поступку.

Првостепени суд је, супротно жалбеним наводима, поступајући у складу са начелом слободне оцене доказа и ценећи исказе тужиле и сведока имао непосредно сазнање о начину давања исказа и то своје уверење које је стекао о истинитости навода исказао је кроз оцену доказа у побијаној пресуди и при томе је дао јасне и довољне разлоге и извео правилан закључак о одлучним чињеницама, а тужени наведеним оспоравањем сам оцењује изведене доказе и на свој начин интерпретира чињенично стање.

Неосновани су жалбени наводи о погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању и погрешној оцени доказа – исказа сведока ББ у погледу постојања уговора о закупу предметних парцела из 2017. године пошто тужилца исти није приложила, чиме тужени указује на битну повреду одредаба парничног поступка и члана 374 став 1 у вези са чланом 8 Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 228 Закона о парничном поступку прописано је да је странка дужна да изнесе чињенице и предложи доказе на којима заснива свој захтев или којима оспорава наводе и доказе противника.

Одредбом члана 229 став 2 Закона о парничном поступку прописано је да суд одлучује које ће доказе извести ради утврђења битних чињеница.

Одредбом члана 8 Закона о парничном поступку прописано је да суд одлучује по свом уверењу, на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно, свих доказа као целине и на основу резултата целокупног поступка, које ће чињенице узети као доказане.

Из цитиране законске одредбе члана 228 Закона о парничном поступку произилази да странке саме бирају између законом прописаних доказних средстава којим доказним средствима ће доказати своје тврдње, односно оповргнути наводе противника. Првостепени суд је у складу са овлашћењем из члана 229 став 2 Закона о парничном поступку одлучио које ће доказе извести ради утврђивања битних чињеница.

Према стању у списима, тужилца у складу са чланом 308 Закона о парничном поступку, на припремном рочишту одружаном дана 19.5.2022.године, приложила за суд и супротну страну од доказа - записник о инспекцијском надзору из маја 2021.године у вези са плављењем предметних парцела, као и уговоре о закупу закључене почев од 2017. године, па надаље и по један примерак истих уручен је туженом, што је констатовано на записнику, а пуномоћник туженог потврдио својим потписом.

При оцени доказа у смислу члана 8 Закона о парничном поступку суд је дужан да сваки доказ засебно цени и потом све доказе заједно оцењује у складу са правилима логичког закључивања, општепознатим чињеницама и оним што је животно

прихватљиво. Разлози пресуде, независно од тога да ли је усвојен или одбијен тужбени захтев нужно морају да изражавају једну објективно прихватљиву анализу целине и оцену тог спорног догађаја. Такав приступ у погледу чињеничног основа није изостао и изложен је у образложењу побијане пресуде.

Без утицаја је жалбено указивање да предметне парцеле нису биле у целости поплављене већ око 50%, па тужилца није могла претрпети штету у досуђеном износу, јер је првостепени суд узео у обзир све околности конкретног случаја имајући у виду налазе вештака и на основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања правилно закључио да се на истима у предметном периоду нису могле гајити ратарске културе и да је тужилца претрпела штету у досуђеном износу.

Неосновано се жалбом указује на погрешну примену материјалног права у погледу досуђене накнаде материјалне штете у виду измакле користи указивањем да из исказа тужилце произлази да је иста планирала да на појединим катастарским парцелама засеје ратарске културе кукуруз и сунцокрет, а да је неизвесно да ли би исте и засадила и да ли би успела са производњом 100% како је исказао судски вештак пољопривредне струке ангажован од стране тужилце чија пристрасност се доводи у сумњу.

Одредбом члана 155 Закона о облигационим односима, прописано је да је штета умањење нечије имовине (обична штета) и спречавање њеног повећања (измакла корист), као и nanoшење другом физичког или психичког бола и страха (нематеријална штета).

Одредбом члана 189 Закона о облигационим односима прописано је да оштећеник има право како на накнаду обичне штете, тако и на накнаду измакле користи (став 1). Висина накнаде штете одређује се према ценама у време доношења судске одлуке, изузев случаја кад закон наређује што друго (став 2). При оцени висине измакле користи узима се у обзир добитак који се могао основано очекивати према редовном току ствари или према посебним околностима, а чије је остварење спречено штетниковом радњом или пропуштањем (став 3).

При утврђивању услова за накнаду штете у виду измакле користи не тражи се апсолутно егзактно утврђење могућности за настанак овог вида штете, већ утврђивање могућности настанка штете до степена извесности.

Према утврђеном чињеничном стању – налазу вештака пољопривредне струке произлази да је тужилца уредно водила књигу поља за све предметне парцеле у којој се евидентирају све активности за предметну парцелу за коју се води, а односи се на агротехничке рокове и агротехничке мере када се операције изводе, бележе се утрошене количине репроматеријала и остварени приноси на крају, а иста агрономима служи за планирање сетве и приноса за будући период, тако да је судски вештак приликом давања налаза узео у обзир књигу поља и приказао измаклу корист коју је тужилца могла основано очекивати да није дошло до плављења предметних парцела, а парничне странке нису имале примедбе у погледу рачунске тачности, нити је тужени предложио контролно вештачење. Према стању у списима, тужени није тражио изузеће

или искључење судског вештака пољопривредне струке, а странка у складу са чланом 261 Закона о парничном поступку може приложити писани налаз и мишљење вештака и суд може одредити да се извођење доказа вештачењем спроведе читањем писаног налаза и мишљења које је странка приложила. Осим тога, у складу са чланом 372 став 1 Закона о парничном поступку у жалби се не могу износити нове чињенице и предлагати нови докази, осим ако подносилац жалбе учини вероватним да без своје кривице није могао да их изнесе, односно предложи до закључења главне расправе, што тужени није учинио.

Без утицаја је жалбено указивање на погрешно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа – налаза вештака пољопривредне струке у погледу мишљења вештака да је до плавлјења предметних парцела дошло пошто канал није редовно чишћен, јер је првостепени суд правилном оценом свих доказа имајући у виду налаз мишљење вештака хидрограђевинске струке од 24.7.2024. године, извео правилан закључак о узроку штете на предметним парцелама.

Према налазу вештака хидрограђевинске струке од 24.7.2024. године, произлази да је узрок плавлјења предметних парцела била немогућност упијања површинске воде и дренажа у правцу секундарних канала и даље у канал К због високог нивоа воде у каналу К, при чему би вода из предметних парцела из депресија могла да се улије у канал К уз услов да је канал био функционалан и очишћен, што је потврђено и осталим изведеним доказима, а са предметних парцела вода се повукла када је канал очишћен и парцеле су се исушиле крајем јуна 2021. године, због чега на парцелама није било приноса, а засади су пожутели и парцеле су могле да се користе тек у августу 2021. године, када су почеле припреме за сетву 2022. године. Управљање водним објектима у јавној својини је у надлежности туженог, у складу са члановима 23, 43 и 44 Закона о водама, што подразумева између осталог изградњу реконструкцију, санацију и одржавање (редовно и инвестиционо) водних објеката на водном земљишту, а тужени није доказао да је предузео све потребне мере да би се на ефикасан начин обезбедила заштита од плавлјења земљишта у смислу одржавања постојећих канала за дренажање воде и изградње потребних капацитета ради ефикасне заштите од поплава или евентуалног проглашавања одбране од поплава, како је правилно закључио првостепени суд, због чега је без утицаја и жалбено указивање да тужени не може да отклони проблем депресије земљишта и спречи количину падавина, јер има обавезу да редовно одржава канал како би била обезбеђена његова прописна моћ.

Неоснована је жалбено указивање на погрешну примену материјалног права код оцене приговора недостатка пасивне легитимације, јер је у складу са цитираним законским одредбама – члана 23 Закона о водама тужени основан као јавно предузеће за обављање водопривредне делатности између осталог и за делатност одржавање и унапређење водног режима, како је правилно закључио првостепени суд.

Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе али их посебно не образлаже, јер су без утицаја на могућност другачијег пресуђења.

Правилном применом чланова 153, 154 и 163 првостепени суд је одлучио о трошковима поступка чију висину је определио сагласно одредбама Адвокатске тарифе

и Таксене тарифе важећим у време првостепеног пресуђења а са законском затезном каматом од извршности до исплате у складу са одредбом члана 277 Закона о облигационим односима.

На основу изложеног, применом члана 390 у вези са чланом 387 став 1 тачка 2 и применом члана 401 тачка 2 Закона о парничном поступку одлучено је као у првом ставу изреке ове пресуде.

Како тужени није успео са жалбом у складу са чланом 165 у вези са чланом 153 Закона о парничном поступку одбијен као неоснован његов захтев за накнаду трошкова другостепеног поступка садржаном у другом ставу изреке.

Председник већа – судија
Сања Агатоновић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић